

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Разград, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирина М. Ганева

при участието на секретаря Светлана Л. Илиева
като разгледа докладваното от Ирина М. Ганева Гражданско дело №
20213300100294 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правна квалификация чл.108 ЗС, чл.49 в.в. с ч.45 ЗЗД, чл.59 ЗЗД и чл.82 ЗЗД.

Ф. ИБР. Х.. е предявила иск против Община Разград с твърдение, че със заповед № 359 от 16.04.2013г. на кмета на Община Разград е прекратено наемното правоотношение за общинско жилище – апартамент, находящ се в гр.Разград, ул. Свети Климент № 46, ап.34. Жилището е било иззето на 19.08.2014г. и заключено, като в него останало цялото й движимо имущество. Ищцата твърди, че вещите са изнесени и се съхраняват в склад и до настоящия момент. Общината ги държи, като я лишава от ползването им неоснователно. Посочва следните вещи, които да й бъдат върнати: 1бр. диван единичен с дунапренен дюшек; 1 бр. разтегателен диван, черно-жълт, кадифе, без ракла, ъглов; 1бр.немски перфоратор - кабелна бормашина за пробиване на материали; 1 бр. машина за осветление, закупена през 2009г.; 1 бр. голямо огледало за стена; 1бр. окачени кухненски шкафове, сиви /мръснобели/ на цвят, от дебела пластмаса с по два рафта всеки; 1бр.дървена холна секция, черна на цвят, включващ 1 бр. гардероб, тв шкаф + 2 долни шкафа; 1 бр. холна маса разтегателна от дърво + 1 бр. холов стол (трапезен) с дървена облегалка, плюшена седалка + 3бр. пластмасови табуретки; 1бр. метален цветарник; 1бр. електрическа домакинска шевна машина „Юнион”, метална върху дървена поставка (основа), класика; 1бр. стационарен телефон виваком Gigaset A170; 1бр. маслен радиатор Diplomat, около 10 ребра с терморегулатор; 1бр. цветен телевизор, цветен, стар модел от 1990г., с приемник; 3 бр. персийски килими всеки с размер 3м x 3м.; 1бр.голяма дигитална чиния; 1бр. бойлер „ВЕКО”; 1бр. хладилник със фризер Star-Light 99 литра, закупен през 2013г.; златен дамски ретро пръстен Корона жълто злато с зелен камък; 3x2м. мокет; Три броя картини стенни, три броя саксии висящи; желязно корито, стол за баня, два легена, 3 броя кофи, тоалетна чиния - клекало, подвижен душ, кран към водомера против кражба; 3 x 3м. мокет; три вида полилеи; радиоточка; газова бутилка; печка на ток (кръгла) за тава и скара; скара за сандвич; четири броя тенджери; четири броя тави; четири броя ножове; десет броя лъжици и вилици; 15 броя чинии; 6 бр. паници; 6 бр. завивка, юрган, одеяло; 2 бр. юргани; четири броя възглавници; пердета четири броя; дървена кръгла маса; блузи, дрехи, палта, ботуши обувки, чанта; вентилатор; два броя сервиз за кафе; 3 броя стъклени чаши сервиз; два броя нощни лампи висящи; 4бр. корнизи; брадва, мотика и тесла. Ищцата твърди, че в нейно отсъствие жилището, което ползвала под наем в гр.Разград, ул. Свети Климент № 46, ап.34, на

19.08.2014г. било принудително иззето от Общината. Наемодателят е заключил имота, сменил бравата, като вътре в него останала цялата покъщнина и личното движимо имущество на Ф.Х..

За горните вещи твърди, че ги е закупила, а златният пръстен ѝ е подарен. По отношение на пръстена и парична сума в размер 3000лв., получени от нея като социални помощи, излага твърдение, че са изчезнали от апартамента при изземването на жилището. Ищцата прави искане Община Разград да отстъпи собствеността и предаде владението върху посочените по-горе движими вещи, а по отношение на парите прави искане за връщането им. Искът за предаване на владението върху движимите вещи следва да се квалифицира като такъв по чл.108 ЗС. В съдебно заседание е направила уточнение, че ако се установи, че някои вещи не съществуват, ще направи изменение на основанията от иск за връщане на вещите в иск за присъждане на тяхната равностойност, съгл. чл.57 ал.2 ЗЗД. Такова изменение в хода на съдебното заседание не е поискано.

Искът за осъждане на ответника да предаде на ищцата пари в размер 3000лв. е с правна квалификация чл.49 в.в. с чл.45 ЗЗД – по същество се твърдят претърпени имуществени вреди от противоправни действия и се иска репарирането им в размер на липсващите 3000лв. По този начин е определена квалификацията в решението на ВАС по адм.д. № 647/2021г. и поради това искът е определен за разглеждане от общия съд. Искането за заплащане на тези пари не е основано на твърдение, че това са граждански плодове, дължими поради връщане на неоснователно задържана вещ, поради което правната квалификация не е по чл.57 ал.1 ЗЗД, както е посочено в определението по чл.140 ГПК. Доколкото не се докладват различни факти, а само се определя правната квалификация на твърдените в исковата молба факти, не е необходим нов доклад.

По иска с правна квалификация чл.59 ЗЗД ищцата твърди, че от 19.08.2014г. до предявяване на иска е лишена неоснователно от ползването на описаните по-горе движими вещи, поради което претендира за обезщетение в размер на 3000 лв. за лишаването от правото ѝ да ги ползва за посочения период.

По иска с правна квалификация чл.82 ЗЗД ищцата твърди, че консумираната от нея ел.енергия е покривана изцяло със социални помощи, преведени от РУСО гр.Разград. Токът ѝ бил изключен на 7.04.2009г., след което в продължение на пет години живяла без ток и водела мизерно съществуване. Счита, че изключването на електричеството в жилището е по вина на ответника. Според нея страна по правоотношението с доставчика на електроенергията е Община Разград, която е собственик на имота, а не наемателят. На основание чл.214 ал.1 от ГПК е поискала съдът да допусне изменение по отношение размера на тази ѝ искова претенция от 70 000лв. на 78 440лв. за периода от 07.04.2009г. до 19.08.2014г. – за 1961 дни по 40лв. за денонощие – обезщетение за страданията, наложени от обитаването на апартамента без електроенергия. Доколкото това уточнение е направено в процес на отстраняване на нередовности на исковата молба, съдът счита, че в случая не се касае за изменение на иска, а следва да бъде приет като предявен за сумата 78 440лв., след отстраняване на констатираните нередовности.

В съдебно заседание исковите се поддържат от ищцата, представлявана от назначения ѝ особен представител.

Община Разград е депозирала писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на предявените искове. Твърди, че със Заповед №359/16.04.2013г. на кмета на Община Разград са прекратени наемните правоотношения между Община Разград и Ф. ИБР. Х... Тъй като ищцата не се е явила за извършване на доброволно предаване и приемане на имота, е открито производство по издаване на индивидуален административен акт за принудително изземване на жилището и то е било иззето принудително със съдействието на полицията на определената в заповедта дата 19.08.2014г. Всички действия на служителите на Община Разград са извършени в съответствие с нормативните изисквания и издадените на тяхно основание от кмета на Община Разград индивидуални административни актове. До настоящия момент от страна на ищцата не са предприети никакви действия за прибиране на съхраняваните от Община Разград нейни лични вещи. Предвид горното ответникът счита

иска за заплащане на обезщетение за лишаването на ищцата от ползване на вещите ѝ в размер на 3000лв. за неоснователна. Счита за неоснователна претенцията на ищцата за заплащане на обезщетение в размер на 78 440лв. за неимуществени вреди, претърпени от липсата на електроенергия в наетото общинско жилище за периода 7.04.2009г. до 19.08.2014г., тъй като съгласно наемния договор задължение на наемателя е да заплаща всички консумативни разходи, свързани с ползването на жилищния имот в предвидените за това срокове и да спазва Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия, а след сключване на договора за наем е открита партида за електрическа енергия на името на Ф. ИБР. Х., с оглед на което носител на задължението за заплащане на консумираната електрическа енергия е ищцата.

В съдебно заседание становището се поддържа от процесуалния представител на Община Разград.

Съдът, след преценка на събраните доказателства и твърденията на страните, констатира следната фактическа обстановка: С договор от 29.06.2006г. Община Разград е отдала под наем на ищцата общински жилищен имот – апартамент, находящ се в гр. Разград, ул. „Свети Климент” № 46, ап. 34. Съгласно чл. 12,1 от договора наемателят е задължен да заплаща всички консумативи, свързани с ползването на жилището, в това число и електроенергията. Срокът на договора е бил удължен с анекс въз основа на заповед на кмета на общината до 29.06.2012 год.

От представените по делото съдебни актове на районен съд Разград и Окръжен съд Разград, представени с писмо вх. № 1176 от 21.08.2020 год. е видно, че ищцата е предявила пред районен съд Разград иск срещу „Е.ОН България Продажби” АД, с който иска ответникът да бъде осъден да възстанови електрозахранването в жилището. Производството е прекратено поради недопустимост на иска с решение на Окръжен съд Разград № 110/28.10.2009г., влязло в сила на 11.01.2011 год.

Със заповед № 359 от 16.04.2013 год. на Кмета на Община Разград е прекратено наемното отношение с ищцата. Определен е срок за опразване на жилището и комисия, която да го приеме. Заповедта е връчена на Ф.Х. на 22.04.2013 г., видно от приложеното известие за доставка. Съгласно протокол от 13.05.2013 г., съставен от назначената комисия, жилището не е освободено от ищцата. Последната е обжалвала заповедта за прекратяване на наемното отношение пред Административен съд Разград, който с решение № 41 от 22.07.2013 год. по адм.д. № 81/2013 г., оставено в сила с Решение № 6476 от 14.05.2014 г. по адм.д. № 11435/2013 г. на ВАС, е отхвърлил жалбата.

С писмо изх. № 94-00-999 от 21.05.2014 год. , получено от ищцата на 26.05.2014 год., видно от представеното известие за доставка, кметът на общината е насрочил доброволно освобождаване на жилището на 17.06.2014 г. от 10 часа и е предупредил ищцата, че ако не освободи и предаде имота доброволно, ще открие производство по принудителното му изземване. Съгласно протокол от 17.06.2014г., в 10 часа наемателката не е била в имота, поради което не е осъществено предаване и приемане.

Със заповед № 875 от 21.07.2014 г. кметът на община Разград е разпоредил жилището да бъде иззето от ищцата принудително на 19.08.2014 г. от 10 часа. Заповедта е връчена на ищцата на 25.07.2014г., видно от приложеното известие за доставка, и е влязла в сила на 9.08.2014г.

Съгласно опис от 19.08.2014 г. членове на комисията, назначена с цитираната по-горе заповед в присъствие на служител на ОДМВР Разград са извършили опис на намереното в жилището имущество и са приели имота.

С протокол от 19. 08.2014 г. комисия от Община Разград в присъствие на служител на ОДМВР Разград е извършила оглед на процесния имот по разпореждане на заместник кмета на общината и установила, че поставените от приемателната комисия лепенки, подпечатани с печат „Общински жилища” са премахнати от вратата, но секретната брава не е повредена. Комисията е поставила нови лепенки. От констативен протокол от 21.08.2014 г. е видно, че ищцата е взела от жилището лични вещи. Протоколът е подписан и от ищцата без

забележки.

С решение № 5.2 по протокол № 13 от 27.09.2017г., комисията по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 17 за условията и реда за установяване жилищните нужди на граждани, настаняване под наем и продажба на общински жилища е взела решение да се извърши подробен опис-протокол на наличните вещи и да предприеме процедура по изнасяне на багажа от жилището, находящо се в гр. Разград, ул. Свети Климент” № 46, ап. 34. В изпълнение на това решение комисия от служители на Община Разград, назначени със заповед на кмета на общината, извършила опис на наличното имущество на Ф.Х., което са намерили на 10.11.2017 г. в жилище то на адрес гр.Разград, ул. Свети Климент” № 46, ап. 34. В протокол от същата дата комисията е описала движимите вещи, които са намерени в жилището, собственост на ищцата, опис на жилището и неговото оборудване и състоянието му.

От вещите – предмет на ревандикационния иск, в жилището не са намерени и в описа не са включени следните вещи: златен пръстен, немски перфоратор - кабелна бормашина за пробиване на материали, холков стол (трапезен) с дървена облегалка, плюшена седалка + 3бр. пластмасови табуретки, метален цветарник, маслен радиатор Diplomat, около 10 ребра с терморегулатор, голяма дигитална чиния; три броя саксии висящи; желязно корито, стол за баня, три вида полилеи; радиоточка, скара за сандвич, вентилатор; два броя сервиз за кафе; три броя стъклени чаши сервиз; два броя нощни лампи висящи; 4 бр. корнизи; брадва, мотика, кран към водомера против кражба. Намерени са пет бр.лъжици и четири броя вилици (искането е за връщане на десет броя) , както и десет бр.чинии – две малки елипсовидни и осем малки кръгли (искането е за връщане на петнадесет броя).

В протокола за опис е констатирано състоянието на жилището след освобождаването му от вещите на ищцата. От претендираните за връщане вещи са описани: СКШ горен ред два броя (искането е за връщане на 1бр. окачени кухненски шкафове, сиви /мръснобели/ на цвят , от дебела пластмаса с по два рафта всеки), бойлер, тоалетно седало с капак (искането е за връщане на тоалетна чиния), смесителна батерия и душ батерия без слушалка (искането е за връщане на един подвижен душ); мокет.

С молба от 17.12.2018 год. до заместник кмета на Община Разград ищцата е посочила движимите вещи, които според нея липсват от жилището. В същата молба тя е поискала да се издаде справка за багажа ѝ. С писмо изх. № АО-05-03-9776-1 от 17.01.2019г., получено от ищцата на 19.01.2019г., на същата е връчено копие от протокола от 10.11.2017 год. с опис на намерените в жилището нейни вещи. Със същото писмо ищцата е уведомена, че вещите се съхраняват в помещение, собственост на Община Разград и ще ѝ бъдат предоставени в удобно за нея време при условие, че си осигури транспорт и хора за пренасяне на вещите.

С жалба вх.№ 141 от 5.08.2019г. до кмета на Община Разград ищцата е посочила, че личните ѝ вещи незаконно са изнесени от процесното жилище и е поискала същите да бъдат върнати в него. С писмо изх. № 141-1 от 21.08.2019 г. кметът на Община Разград отново я е уведомил, че вещите ѝ се съхраняват в помещенията собственост на общината и може да си ги вземе в удобно за нея време при условие, че си осигури хора и транспорт за пренасянето им. Писмото е връчено на ищцата на 23.08.2019 г., видно от приложеното известие за доставка.

Тъй като ищцата е оспорила подписа, посочен като неин на известията за доставяне на писмата от Община Разград, в съдебното производство е назначена съдебно-графическа експертиза. Съдът приема заключението на вещото лице като изготвено от експерт в кръга на неговите компетенции, изследване на оригиналите на известията и при наличието на достатъчен сравнителен материал от подписа на Ф.Х.. Заключението е, че подписите в обратните разписки са на ищцата.

В съдебното производство пред Административен съд Разград са разпитани свидетелите Кремена Йорданова и Валери Върчев, които са били членове на комисията, извършила описа на личните вещи на ищцата на 10.11.2017 г. Същите заявяват, че са описали в протокола всички вещи на ищцата, които са намерили в жилището, и че не са намирали

пари и златен пръстен.

Установява се от писмо изх. № 6048026/21.02.2022г. на „Енерго-Про продажби“ АД, че титуляр на партията на наетото жилище от 28.10.2006г. до 13.02.2018г. е Ф.Х.. Поради неплащане на дължимите суми за консумирана ел.енергия, електрозахранването в жилището е било преустановено в периода 20.07.2009г. – 11.10.2011г. и в периода 7.12.2011г. – 10.01.2018г.

Назначена е съдебно-оценъчна експертиза, заключението по която съдът приема като обосновано в достатъчна степен от вещото лице, след оглед на всички вещи – предмет на оценяване и запознаване с материалите по делото. Заключението е, че описаните вещи се съхраняват в склад на общината и са годни за употреба, като тяхната пазарна стойност към настоящия момент е в общ размер 1093,10лв. Не се съхраняват единствено по санитарно-хигиенни причини 1 оаковка боб на стойност 5лв., 3 опаковки картофено пюре на стойност 8,40лв., 5 опаковки леща на стойност 25лв., 12 опаковки ориз на стойност 44,40лв., крем „Билка“ на стойност 3лв. и оцветител за боя на стойност 5лв. – всички на обща стойност 90,80лв., които обаче не са предмет на предявените искове. Размерът на обезщетението за периода, в който ищцата е била лишена от ползване на вещите си, експертът уточнява в с.з., че е 14,33лв. за месец, а за периода от 19.08.2014г. до 12.10.2021г. е 1218,15лв. Доколкото обезщетението се претендира до момента на предявяване на исковата молба, което е станало на 8.06.2020г., периодът следва да е не 85 месеца, както посочва вещото лице, а 70 месеца, или общият размер за този период е 1003,10лв.

При така установената фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

За основателността на иска с правна квалификация чл.108 ЗС е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки: ищецът да е собственик на движимите вещи, ответникът да ги владее и владението да се осъществява без правно основание.

Ищцата не е представила доказателства относно нейното право на собственост върху следните вещи: златен пръстен, немски перфоратор - кабелна бормашина за пробиване на материали, холов стол (трапезен) с дървена облегалка, плюшена седалка и 3бр. пластмасови табуретки, метален цветарник за 8-9 бр. саксии; маслен радиатор Diplomat, 10 ребра с терморегулатор, голяма дигитална чиния; три броя саксии висящи; желязно корито, стол за баня, три вида полилеи, радиоточка, скара за сандвич, вентилатор; два броя сервиз за кафе, 3 броя стъклени чаши сервиз, два броя нощни лампи – висящи, 4бр. корнизи, брадва, мотика, кран към водомера против кражба, пет бр.лъжици от претендирани 10бр., шест броя вилици от претендирани броя, както и пет броя чинии от претендирани петнадесет броя. След като не е налице първата предпоставка на ревандикационния иск по отношение на това имущество, е безпредметно да се изследват останалите две, но за пълнота на изложението следва да се посочи и че не е установено владение на ответника върху такива вещи.

По отношение на следните движими вещи, съдържащи се в протокол за опис от 10.11.2017г., страните не спорят, че принадлежат на Ф.Х.: 1бр. диван единичен с дунапренен дюшек, със завивка губер на стойност 150 лв.; 1 бр. разтегателен диван, ъглов, описан в протокола като кухненски ъгъл, машина за осветление, описана като бензинов генератор „Райдер“; голямо огледало за стена, дървен шкаф кафяв, 1 бр. холна маса разтегателна от дърво, шевна машина, телефон без кабел, телевизор, 3бр. килими, хладилник, три броя картини, два легена, три кофи, газова бутилка, печка на ток (кръгла), четири броя тенджери, четири броя тави, четири броя ножове, пет броя лъжици и четири броя вилици; 10 броя чинии; шест броя паници (описани в протокола като купички), четири олекотени завивки, четири олекотени тънки завивки, два броя юргани; четири броя възглавници; четири броя пердета, дървена кръгла маса, дрехи, ботуши, чанта и тесла. Напротив, от същия този протокол и от последвалата кореспонденция с Ф.Х. за предаването им на ищцата, следва извод, че Община Разград признава правото на собственост на Ф.Х. върху тях. Няма спор между страните и по отношение на факта, че описаните вещи са във владение на ответника, който осъществява тяхното отговорно пазене.

По отношение на третата предпоставка за уважаване на предявения иск за горните вещи

следва да се отбележи, че след изземването на жилището с влязла в сила заповед № 875 от 21.07.2014г. на кмета на Община Разград и неявяването на ищцата, въпреки, че е била надлежно уведомена за датата и часа на предаването на жилището, за общината е възникнало задължението за отговорно пазене на вещите до тяхното приемане от собственика. Въпреки множеството покани за предаване на вещите, Ф.Х. не се е явила да получи имуществото си. От горното следва, че до предявяване на иска владението на ответника е било на валидно правно основание, а именно – пазене на вещите до получаването им от ищцата.

Исковата молба следва да се приеме за покана от ищцата към ответника да ѝ предаде вещите, поради което от този момент следва да се приеме, че владението се осъществява вече без правно основание. Предвид горното, с решението следва да се приеме за установено, че Ф.Х. е собственик на наличните в протокола за опис и претендирани от нея с исковата молба движими вещи и Община Разград да бъде осъдена да отстъпи собствеността и предаде владението върху тях.

Що се отнася до следните вещи: СКШ горен ред два броя (искането е за връщане на 1бр. окачени кухненски шкафове, сиви /мръснобели/ на цвят, от дебела пластмаса с по два рафта всеки), бойлер, тоалетно седало с капак (искането е за връщане на тоалетна чиния), смесителна батерия и душ батерия без слушалка (искането е за връщане на един подвижен душ) и мокет, ищцата не е представила доказателства за правото си на собственост върху тях. Същите са описани в протокола за опис, но като част от останалия инвентар в жилището – общинската комисия изрично е отбелязала, че това са вещи, оставащи в апартамента след изнасянето на вещите на ищцата. Следователно, за това имущество няма признание от страна на ответника, че е собствено на ищцата и последната е следвало да установи, че тези вещи ѝ принадлежат. Това не е сторено, поради което искът в тази част следва да се отхвърли като неоснователен, без да се анализират другите две предпоставки по чл.108 ЗС.

Съдът констатира, че в протокола за опис от 10.11.2017г. се съдържат още множество движими вещи, които обаче не са предмет на иска за ревандикация. Същите могат да бъдат получени от ищцата по извънсъдебен ред, така както ответникът нееднократно я е поканил да стори това.

Искът с правна квалификация чл.49 в.в. с чл.45 ЗЗД за осъждане на Община Разград да заплати на Ф.Х. сумата от 3000лв. е неоснователен. Твърдението за противоправни действия, извършени от служители на ответната община при изпълнение на техните служебни задължения, в резултат на които ищцата да е претърпяла имуществени вреди, изразяващи се в липса на оставени в жилището пари, е останало недоказано. В съдебния процес не е установено нито наличието на тези пари към момента на принудителното изземване на жилището, нито действия от членовете на общинската комисия във връзка с установяване на владение върху намиращи се в жилището пари. Ето защо този иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Искът с правна квалификация чл.59 ЗЗД е за осъждане на Община Разград да заплати на Ф.Х. обезщетение за неоснователно обогатяване в размер 3000лв., за периода от 19.08.14г. до датата на предявяването на иска – 8.06.2020г. Правната квалификация се въвежда съобразно твърденията в исковата молба – че Ф.Х. е собственик на движимите вещи и че през периода от 19.08.2014г. до 8.06.2020г. ответникът ги е ползвал без правно основание. Като факт на нейното обедняване, съответно обогатяване на ответника, ищцата сочи невъзможността да ползва вещите си, съизмерима с пазарния месечен наем за тях през процесния период. За ищцата не съществува друг ред за защита при тези конкретно изложени твърдения, поради което исковата претенция е допустима.

По същество искът е неоснователен. Фактическият състав на неоснователното обогатяване, съгласно чл.59 ал.1 ЗЗД, включва следните елементи: ответникът да е обогатил имуществото си чрез увеличаване на своите активи, обедняване на ищеца чрез намаляване на активите в неговата имуществена сфера, обогатяването на ответника и обедняването на ищеца да произтичат от един общ факт и обогатяването да е настъпило без правно основание.

Ищцата е била надлежно уведомена за датата и часа на предаването на жилището, след като заповед № 875 от 21.07.2014г. на кмета на Община Разград за изземване на наетия имот е влязла в сила. Въпреки това същата не се е явила на посоченото място и в определения час. Комисията по чл.3 от Наредба № 17 за условията и реда за установяване жилищните нужди на граждани, настаняване под наем и продажба на общински жилища, прието от Общински съвет Разград, е взела решение по т.5.2. на свое заседание, обективизирано в протокол №13/27.09.2017г., да предприеме процедура по описване и изнасяне на багажа от жилището, тъй като се препятства възможността за отдаването му под наем на нуждаещи се граждани на общината. Съставен е опис на всички намерени вещи, след което същите са преместени на отговорно пазене в друго, нежилищно помещение на общината. Въпреки неколкократните покани, ищцата не се е явила, за да получи своите вещи. На 5.08.2019г. е подала жалба до кмета на общината, с която наред с други оплаквания, е поискала багажът от жилището ѝ да бъде пренесен в апартамента, който обитаваше в момента. В отговор кметът е поканил отново ищцата да приеме вещите си от помещението, в което се намират. Съгласно чл.68 б.а ЗЗД паричните задължения са носими, т.е. задължението за предаване на пари е по мястото на кредитора по време на изпълнението, а съгл. чл.68 б.б ЗЗД задълженията за предаване на определени вещи са търсими – по местонахождение на вещта по време на пораждане на задължението. В случая задължението на общината към ищцата не е парично, а е за предаване на определени вещи и следва да се изпълни по местонахождение на вещите, в какъвто смисъл са отправените покани до Ф.Х.. Искането ѝ вещите да ѝ бъдат пренесени до апартамента, в който живее, не почива на законово основание, поради което не поражда годни правни последици, свързани със забавя на длъжника – ответник.

Предвид горното, за ответника не съществува задължение да обезщетява ищцата за лишаването ѝ от ползване на нейните вещи, тъй като същият неколкократно е поканил ищцата да приеме своите движими вещи и при положение, че същата не се е отзовала, за да ги получи, същият се е освободил от отговорност за забавя. Искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Искът с правна квалификация чл.82 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата обезщетение за неимуществени вреди в размер 78 440лв. за периода от 7.04.2009г. до 19.08.2014г. – за 1961 дни по 40лв. за денонощие, претърпени от обитаването на общинското жилище без електроенергия, е неоснователен. Не се установява нарушение на задълженията по договора за наем от страна на Община Разград, изразяващо се в неосигуряване на ел.енергия в отдаденото под наем жилище. Действително, подаването на ел.енергия е било преустановено в периода 20.07.2009г. – 11.10.2011г. и в периода 7.12.2011г. – 10.01.2018г., видно от писмо изх. № 6048026/21.02.2022г. на „Енерго-Про продажби“АД. От същото писмо се установява обаче, че титуляр на партията на наетото жилище от 28.10.2006г. до 13.02.2018г. е Ф.Х.. Съгласно т.12.1.от сключения между страните договор за наем, наемателят Ф.Х. е задължена да заплаща всички консумативи, свързани с ползването на жилището, в това число и електроенергията. Електроснабдяването в апартамента е било преустановено поради неплащане на дължимите суми за консумирана ел.енергия, т.е. поради неизпълнение на задължението на Ф.Х. да заплаща консумативите. След като не се констатира виновно неизпълнение на договорни задължения от Община Разград, искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е неоснователен и следва да бъде отхвърлен като такъв.

Ищцата е освободена от внасяне на държавни такси, поради което не дължи такива за отхвърлените искове. Община Разград дължи държавна такса върху уважената част на иска по чл.108 ЗС, чиято обща стойност е 442,30лв., определена като сбор от пазарната стойност на процесните вещи, определени от вещното лице. Дължимата ДТ е в размер на минималната такава от 50лв., определена съгл. чл.1 от Тарифата за ДТ, събирани от съдилищата по реда на ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

На основание чл.108 ЗС приема за установено, че Ф. ИБР. Х.. ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ул.“В.Левски“ бл.34, ет.5, е собственик на следните движими вещи: диван единичен, разтегателен диван, машина за осветление (бензинов генератор „Райдер“), голямо огледало за стена, дървен шкаф кафяв, холна маса разтегателна от дърво, шевна машина, телефон без кабел, телевизор, 3бр. килими, хладилник, три броя картини, два легена, три кофи, газова бутилка, печка на ток (кръгла), четири броя тенджери, четири броя тави, четири броя ножове, пет броя лъжици и четири броя вилици; 10 броя чинии; шест броя паници (описани в протокола като купички), четири олекотени завивки, четири олекотени тънки завивки, два броя юргани; четири броя възглавници; четири броя пердета, дървена кръгла маса, дрехи, ботуши, чанта и тесла, на обща стойност 442,30лв. и осъжда Община Разград, ЕИК 000505910, със седалище гр.Разград, ул.“Бели Лом“ № 37а, представлявана от кмета Д.Бояджиев, да отстъпи собствеността и предаде владението върху същите на Ф. ИБР. Х., като отхвърля иска с правна квалификация чл.108 ЗС в останалата част като неоснователен;

Отхвърля иска с правна квалификация чл.49 в.в. с чл.45 ЗЗД за осъждане на Община Разград да заплати на Ф. ИБР. Х.. сумата 3000лв., претендирана като обезщетение за имуществени вреди от непозволено увреждане, като неоснователен;

Отхвърля иска с правна квалификация чл.59 ЗЗД за осъждане на Община Разград да заплати на Ф.Х. обезщетение за неоснователно обогатяване в размер 3000лв., за периода от 19.08.14г. до датата на предявяването на иска – 8.06.2020г., като неоснователен;

Отхвърля иска с правна квалификация чл.82 ЗЗД за осъждане на Община Разград да заплати на Ф. ИБР. Х.. обезщетение за неимуществени вреди от договорно неизпълнение за периода от 7.04.2009г. до 19.08.2014г. в размер 78 440лв., като неоснователен.

Осъжда Община Разград, представлявана от кмета Д.Бояджиев, да заплати по сметка на ОС Разград държавна такса в размер 50лв. съобразно уважената част от иска по чл.108 ЗС.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____